

Retízek převážně sopečných karibských ostrovů mezi Panenskými ostrovy a Grenadou zůstal do dnešních dnů nezasažen masovou turistikou. Jméno Malé Antily získaly pro svou titěrost a také po bájném ostrově Antilia. Pravidelné pasáty sem lákají milovníky tropického jachtingu, pro které jde o jednu z top destinací. Ostrovy víceméně navazují jeden na druhý a přeplout mezi nimi na plachetnici zabere jen pár hodin. Pak už se můžete koupat v nádherných zátokách, degustovat rum nebo vyrazit na výlet do vnitrozemí. Vše navíc můžete zařít i s dětmi, protože karibské ostrovy nabízejí bezpečnou plavbu s mnoha zátokami ke koupání.

Ostrov rumů a větrných mlýnů

Pro naší čtyřdenní plavbu na plachetnici jsme zvolili trasu mezi francouzským ostrovem Guadeloupe a pohádkově krásnými ostrůvkůmi Grenadin. Vyplováváme z maríny Bas-du-Fort a směřujeme na kulatý a nízký ostrov Marie-Galante. Připlouváme do zátoky, kterou byste si nevymysleli ani v tom nejhezčím karibském snu: tyrkysová voda, mělké a čisté moře, písčná pláž s palmařemi a na hladině se pohupují jen dvě další plachetnice. Přesně takhle si každý Karibik představuje! Skvělé koupání zakončujeme

odpoledním kajakářským průzkumem nedaleké mangrovové řeky Vieux-Fort, kde pozorujeme spousty ptáků a užíváme si polklidného večera uprostřed džungle.

Následující den ostrov prozkoumáváme ve vypůjčeném autě a podle mapy najdeme všechny zajímavosti, které Marie-Galante nabízí – degustujeme ty nejlepší rumy v malých zapadlých rumárnách, sbíráme obrovské mušle, které místní vyhazují na hromady, prolézáme staré větrné mlýny, opuštěné cukrovary i zajímavé muzeum otrokářství.

Po dvou dnech v tomto ráji, kde jsme nepotkali nikoho, kdo by mluvil anglicky, vyplováváme k ostrovům Les Saintes. Tři hodiny pod napnutými plachtami nás přenáší k malebnému přístavu na ostrově Terre-de-Haut, kde si užíváme živé francouzské atmosféry hospůdek, butiků a kaváren. Malíčký ostrůvek se dá přejít pěšky za několik minut a věvodí mu vrcholek s Napoleonovou pevností a kruhovým výhledem. Na návštěvní straně následující den objevujeme nádhernou pláž a zátoku se skvělým koupáním.

Divoká Dominika

Lenošení na píska se ale oddáváme jen půl dne, čeká nás přeplavba na sousední ostrov Dominika. Mnoho lidí si tento vskutku panenský ostrov plete s mnohem

větší Dominikánskou republikou, plnou turistů. Na Dominice ale najdete skutečný karibský ráj, pláže bez lidí, hustou džungli a pohodové lidí. Dominika je bezesporu nejzelenějším karibským ostrovem a pyšní se vysokými horami, které zachytávají mraky a oceánskou vlhkost. Místní říkají, že tu najdete 365 vodopádů, na každý den v roce jeden! Vysoko v horách také leží největší zajímavost ostrova, Boiling Lake, druhé největší vroucí jezero na světě.

První kotvíště na Dominice volíme na mělké pláži u městečka Portsmouth. Nedaleko od tutu leží národní park Morne Diablotin, kde lze pozorovat místní vzácné papoušky amazoňany císařské. Hlavní atrakci severní Dominiky je Indian River, jejíž splavná délka sice jen o málo přesahuje kilometr, ale propletence kořenů na březích vytvářejí neskutečnou kulisu a bizarní atmosféru. Fanoúšci filmové série Piráti z Karibiku si jistě vybaví scénu v druhém dílu odehrávající se právě na této říčce. Ostatně míst, kde se sérii natáčela a kde zbyly filmové kulisy, navštívíme v následujících dnech ještě několik.

Na východní pobřeží Dominiky připlouvají na jaře klást vejce mořské želvy kožatky velké. My sem přejíždíme rozhrukaným věhiklem z kotvíště u Roseau, ubytováváme se v hotýlku uprostřed zelené džungle a odpoledne vyrážíme za těmito vzácnými plazy. Máme štěstí, spolu se Simonem, místním zachráncem želvých mláďat, pozorujeme ihnutí asi třiceti malých želviček a jejich úprk do moře. V noci mě pak dvakrát budí hlídač a vyrážím pozorovat kladení vajec. Obrovská samice si to ale bohužel pokaždé rozmyslí a odplová do temných atlantických vln.

Podél černých i zlatých pláží Martiniku

První kotvíště na Martiniku volíme u bývalého hlavního města Saint-Pierre. Dříve se tomuto městečku pro jeho výstavnost přezdívalo „Paříž Karibiku“, po erupci sopky Mont Pelée v roce 1902 z něj ale zbyly jen ruiny a pláž ve městě se dodnes černá vulkanickým pískem. Vrchol sopky nad městečkem v době naší návštěvy zahalují mraky, z plánovaného výstupu na vulkán tak nebude nic a my ve vypůjčeném autě vyrážíme na okruh vnitrozemí. Den je opět plný zážitků: koupeme

sé pod vodopádem, touláme se nádhernou botanickou zahradou Jardin de Balata, lenošime na pláži, sbíráme plná tašky manga a ještě střháme degustaci v rumárně.

Následující dny se posouváme podél západního, závětrného pobřeží k jihu a kotvíme v mnoha zátokách s nádhernými plážemi. Jedno z nejhezčích kotvíšť objevujeme u pláže a zátoky Grande Anse d'Arlet, kde plaveme s hejнем mořských želv. Břeh zátoky lemuje rybářská vesnička a my navečer vidíme místní lovec vynášet z lodi obrovské ulovené tuňáky.

Jsme zhruba uprostřed plavby, nedaleká marína v Le Marin je velmi oblíbený výchozí bod jachtařů. Kousek od ní, nedaleko Sainte-Anne, leží nádherná oblast pláží a slaných jezer, vyrážíme tedy na výlet podél pobřeží. Z píska vyrůstají trsy tchyně jazyku, krabi před námi prchají do děr a na písečných plážích nepotkáme ani človíčka. Teprve po hodině chůze se objevuje první známka civilizace, oblíbená pláž v přísečné zátuce Grand Anse des Salines. V jednom ze stánků si dáváme čerstvou ovoce a výrobou před našíma očima ze tří druhů ovoce a vyrážíme zpět k lodi.

Ve stínu mohutných Pitonů

Před námi je přeplavba na Svatou Lucii. Vytahujeme plachty a nabíráme kurz k jihu. Fouká od Atlantiku, boční vítr 18 uzlů, podle místních kapitánů takový „karibský vánec“. Zatímco v Chorvatsku při takovém větru pluje na plachty jen máloko, karibští cruiseři to povážují za normální stav.

Kotvíme nedaleko Rodney Bay, pod hornatým výběžkem Pigeon Island. Ráno si tam vyběhnu na východ slunce a po snídani vyrážíme na celodenní přejezd ostrova. Zatímco autem projedeme vnitrozemí a navštívíme hlavní město Castries, rumánu, termální prameny a botanickou zahradu, kapitán přeplouvá k jihu ostrova, kde se večer zase setkáváme.

Nad naší zakotvenou lodí se nyní zvedá přímo z moře do výšky 700 metrů masiv Petit Piton. Téměř kolmé skalní stěny této obří vulkanické „zátky“ porůstá hustá vegetace a spolu se sousedním Velkým Pitonem tvoří hlavní ikonu Svaté Lucie. Oba vrcholy jsou chráněny UNESCO a dá se na ně vystoupit – zatímco cesta na Velký Piton je relativně snadná, zdolání jeho menšího bratra vyžaduje odvahu a sílu při šplhání po jeho neskutečně strmých stěnách.

Svatý Vincenc – ten pravý Karibik

Po pár dnech opět zvedáme kotvu a směřujeme na Svatý Vincenc. Jestliže na Svaté Lucii bylo turistů opravdu málo, tady mám dojem, že jsme mezi potomky afrických otroků a domorodými Kariby jediní běloši. Lidé jsou tu vstřícní, nikdo nikam nespěchá, prostě karibská pohoda.

Oproti chorvatským vodám nemáme problém zakotvit, kouzelných míst podél západních břehů ostrova nacházíme spoustu a plachetnic pomálu. Jednoho dne kotvíme v nádherné zátoce Walliabou, která je další lokací filmu Piráti z Karibiku. Po filmážích tu zůstaly kulisy města Port Royal a z nedaleké vesnice nám domorodci k lodi přivázejí tašku čerstvě natrhaných grepů a avokáda. Včera jsme za pár drobných kupili trs kokosů, a tak mačetou usekávám špičku a při pohledu na zapadající slunce vychutnávám sladkou šťávu.

Výstup na sopku
Soufrière je jak procházka botanickou zahradou.

Hornatému ostrovu Svatý Vincenc dominuje 1234 metrů vysoká aktivní sopka Soufrière, kterou se vydáváme zdola. Během stoupání k vrcholu si připadám jako na exkurzi v botanické zahradě: bambusy, bromélii a mohutné květy helikonií postupně vystřídají divoké banánovníky, stromové kapradiny, přecházející v nejvyšších polohách v nízké keře. Divoká vulkanická krajina pokryvající třetinu ostrova je domovem mnoha rostlinných i živočišných endemitů. Zatímco u moře panují tropy, na vrcholu na sebe navlékáme teplé bundy a chvíliku ve větru čekáme, než se mraky protrhnu. Po chvíli přichází modrá obloha a můžeme obdivovat pohled na obrovský kráter, na jehož dně se zrcadlí hladina jezera.

Na ostrovech velrybářů

To nejhezčí nás ale teprve čeká, upuli jsme z Guadeloupe asi 250 námořních mil (zhruba 450 kilometrů) na jih a před námi leží souostroví Grenadiny. Tento shluk karibských ostrůvků patří administrativně pod Svatý Vincenc, a když se podíváte na mapu, můžete si je představit jako pomyslný ocas létajícího draka vlažící pod „tělem“ ostrova Svatý Vincenc.